

Sygn. akt VII U 1024/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2015 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Danuta Dadej - Więsyk

Protokolant p. o. prot. sądowego Katarzyna Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 19 października 2015 roku w Lublinie

sprawy E. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania E. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 16 kwietnia 2015 roku znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VII U 1024/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16 kwietnia 2015 roku, znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 roku, poz. 1440) odmówił E. K. prawa do ponownego wyliczenia wysokości emerytury. W uzasadnieniu Zakład powołał art. 114 wskazanej ustawy oraz okoliczność nie przedłożenia nowych dowodów w sprawie (decyzja – k. 353 akt ZUS).

W odwołaniu E. K. wносиła o zmianę wskazanej decyzji poprzez przeliczenie wysokości świadczenia przy zastosowaniu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 237,88 % (odwołanie – k. 2 – 10 akt sądowych).

W odpowiedzi na odwołanie organ wnosił o jego oddalenie, podnosząc argumenty które legły u podstaw zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie – k. 12 – 12v. a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Decyzją z dnia 18 listopada 1999 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił E. K. przeliczenia renty z uwagi na niezastnienie podstawy do zmiany wysokości świadczenia. Od wskazanej decyzji ubezpieczona odwołała się wnosząc o jej zmianę i przeliczenie świadczenia poprzez przyjęcie wskaźnika podstawy wymiaru renty o wartości 237,88 %. Wyrokiem z dnia 31 marca 2003 roku Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych w sprawie o sygn. akt VIII U 970/00 oddalił odwołanie. Natomiast w wyroku z dnia 29 września 2004 roku Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie o sygn. akt III AUa 926/03

oddalił apelację ubezpieczonej. W toku postępowania przed Sądem Okręgowym i Sądem Apelacyjnym w Lublinie ubezpieczona przedłożyła kopię pisma określającego dochód ubezpieczonej od dnia 1 stycznia 1986 roku do dnia 31 grudnia 1990 roku oraz wskaźnik podstawy wymiaru na poziomie 237,88 %, kopię obliczeń organu rentowego dotyczących dochodów pracowników (...) oraz kopię zaświadczeń o pracy i dochodach ubezpieczonej w (...) z dnia 18 marca 1994 roku oraz z dnia 26 sierpnia 1999 roku.

Decyzją z dnia 10 lipca 2001 roku, znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., po rozpoznaniu wniosku z dnia 6 lipca 2001 roku ustalił E. K. prawo do emerytury od dnia 1 lipca 2001 roku, tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek. Do ustalenia wysokości emerytury przyjęto podstawę wymiaru przysługującej do dnia ustalenia prawa do emerytury renty z tytułu niezdolności do pracy, w tym wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 186,11 % (okoliczności bezsporne).

W dniu 9 kwietnia 2015 roku ubezpieczona złożyła w organie rentowym wniosek z którego treści wynikało żądanie ponownego przeliczenia świadczenia emerytalnego. Do wniosku dołączyła kopię pierwszej decyzji z dnia 4 lutego 1994 roku o przyznaniu renty inwalidzkiej 3 grupy inwalidów, kopię decyzji o ustaleniu prawa do emerytury, kopię pisma sporządzonego przez likwidatora (...) o pozostawaniu w zatrudnieniu we wskazanym podmiocie oraz statusie członka w tym podmiocie, kopię decyzji z dnia 25 października 1994 roku o przyznaniu renty inwalidzkiej 3 grupy inwalidów od dnia 1 czerwca 1994 roku oraz kopię decyzji z dnia 1 stycznia 2006 roku o przyznaniu emerytury z urzędu.

Do odwołania ubezpieczona dołączyła kopię decyzji z dnia 18 listopada 1999 roku odmawiającej przeliczenia świadczenia według nowych zarobków oraz przeliczenia wzrostu za staż pracy, kopię odpowiedzi na odwołanie od decyzji z dnia 18 listopada 1999 roku, kopię wniosku o przeliczenie z dnia 24 września 1999 roku, kopię pisma określającego dochód ubezpieczonej od dnia 1 stycznia 1986 roku do dnia 31 grudnia 1990 roku oraz wskaźnik podstawy wymiaru na poziomie 237,88 %, kopię obliczeń organu rentowego dotyczących dochodów pracowników (...), kopię decyzji z dnia 25 października 1994 roku o przyznaniu renty inwalidzkiej 3 grupy inwalidów od dnia 1 czerwca 1994 roku, kopię zaświadczeń o pracy i dochodach ubezpieczonej w (...) z dnia 18 marca 1994 roku oraz z dnia 26 sierpnia 1999 roku i wydruk dotyczący przepisów kodeksu cywilnego, tj. art. 415, art. 416 oraz art. 417.

W toku postępowania ubezpieczona dołączyła do pisma procesowego z dnia 19 października 2015 roku kopię artykułu dotyczącego ubezpieczenia społecznego członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych, wydruk fragmentu części I dekretu z dnia 4 marca 1976 roku o ubezpieczeniu społecznym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni kółek rolniczych oraz ich rodzin, wydruk części ustawy z dnia 20 stycznia 1990 roku o zmianach w organizacji i działalności spółdzielczości, wydruk części Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz kopię pisma określającego dochód ubezpieczonej od dnia 1 stycznia 1986 roku do dnia 31 grudnia 1990 roku oraz wskaźnik podstawy wymiaru na poziomie 237,88 %.

(decyzja z dnia 18 listopada 1999 roku – k. 89 a.ZUS; wniosek – k. 346 – 347, kopia pierwszej decyzji – k. 348, kopia decyzji o ustaleniu prawa do emerytury – k. 349, kopia pisma likwidatora (...) – k. 350, kopia decyzji o przyznaniu renty inwalidzkiej – k. 351, kopia decyzji o ustaleniu prawa do emerytury z urzędu – k. 352 a.ZUS; dokumentacja dołączona do odwołania - k. 11 a.s.; dokumentacja dołączona do wniosku z dnia 19 października 2015 roku – k. 31 – 36 a.s.; dokumentacja – k. 4, 209, wyroki i uzasadnienia – k. 116 – 121, 211, 213 – 220 a.s. o sygn. VIII U 970/00)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o przytoczone dowody z dokumentów zawartych w aktach organu rentowego oraz aktach sprawy oraz akt sprawy o sygn. VIII U 970/00.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie E. K. nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Do okoliczności spornej w rozpoznawanej sprawie, biorąc pod uwagę treść zaskarżonej decyzji oraz treść odwołania, należała ocena możliwości zastosowania w realiach poczynionych ustaleń przepisu art. 114 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2015

roku, poz. 748) – zwaną dalej ustawą emerytalną. Zgodnie z jego treścią prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość.

Z poczynionych ustaleń wynika, że ubezpieczona jest uprawniona do emerytur do ustalenia wysokości której przyjęto podstawę wymiaru przysługującej do dnia ustalenia prawa do emerytury renty z tytułu niezdolności do pracy, w tym wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 186,11 %. Przed ustaleniem prawa do świadczenia emerytalnego ubezpieczona zgłaszała żądanie przeliczenia świadczenia rentowego poprzez przyjęcie wskaźnika podstawy wymiaru renty o wartości 237,88 %, które zostało prawomocnie oddalone. W ramach uwczesniej rozpoznawanego odwołania ubezpieczona przedłożyła dokumenty, które następnie przedłożyła w sprawie aktualnie rozpoznawanej, tj. kopię pisma określającego dochód ubezpieczonej od dnia 1 stycznia 1986 roku do dnia 31 grudnia 1990 roku oraz wskaźnik podstawy wymiaru na poziomie 237,88 %, kopię obliczeń organu rentowego dotyczących dochodów pracowników (...) oraz kopię zaświadczeń o pracy i dochodach ubezpieczonej w(...) z dnia 18 marca 1994 roku oraz z dnia 26 sierpnia 1999 roku.

Biorąc pod uwagę powyższe oraz okoliczność, że w realiach aktualnie rozpoznawanej sprawy zdaniem Sądu należało wyłącznie wyżej wskazane dokumenty uznać za posiadające walor merytoryczności, nie sposób przyjąć aby stanowiły one nowe dowody w sprawie o ponowne ustalenie wysokości świadczenia, czego wymaga powołany art. 114 ust. 1 ustawy emerytalnej. Pozostałe przedłożone przez ubezpieczoną dokumenty w postaci kopii decyzji z dnia 18 listopada 1999 roku odmawiającej przeliczenia świadczenia według nowych zarobków oraz przeliczenia wzrostu za staż pracy, kopii odpowiedzi na odwołanie od decyzji z dnia 18 listopada 1999 roku, kopii wniosku o przeliczenie z dnia 24 września 1999 roku, kopii decyzji z dnia 25 października 1994 roku o przyznaniu renty inwalidzkiej 3 grupy inwalidów od dnia 1 czerwca 1994 roku, wydruku dotyczącego przepisów kodeksu cywilnego, tj. art. 415, art. 416 oraz art. 417, kopii artykułu dotyczącego ubezpieczenia społecznego członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych, wydruku fragmentu części I dekretu z dnia 4 marca 1976 roku o ubezpieczeniu społecznym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni kółek rolniczych oraz ich rodzin, wydruku części ustawy z dnia 20 stycznia 1990 roku o zmianach w organizacji i działalności spółdzielczości oraz wydruku części Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, w żadnej mierze nie mogły być uznane za dowody mające wpływ na wysokość świadczenia emerytalnego jak również potwierdzające ujawnienie okoliczności istniejących przed wydaniem decyzji z dnia 10 lipca 2001 roku, mające wpływ na wysokość świadczenia.

W ocenie Sądu nie stanowią również nowych okoliczności w rozumieniu powołanego przepisu podnoszone przez ubezpieczoną na posiedzeniu w dniu 19 października 2015 roku okoliczności dotyczące jak to określiła skarżąca „dowiedzenia się później, po wyrokach Sądów o podstawie prawnej”, tj. o dekrete z dnia 4 marca 1976 roku o ubezpieczeniu społecznym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni kółek rolniczych oraz ich rodzin, sfalszowania i nie wykazania dochodu Spółdzielni przez organ rentowy w czasie prowadzonej kontroli oraz ukrycia przez Spółdzielnie dochodu w wysokości 250 000 000 złotych, o czym dowiedziała się 2012 roku. Wymykają się one zdaniem Sądu spoza wszelkiej merytorycznej kontroli i co istotne nie posiadają wymaganego przez art. 114 ust. 1 ustawy emerytalnej merytorycznego charakteru ich wpływu na wysokość świadczenia.

Mając na uwadze powyższe zaskarżoną decyzję z dnia 16 kwietnia 2015 roku wobec braku przesłanek do zastosowania powołanego art. 114 ust. 1 ustawy emerytalnej, należało uznać za prawidłową.

Z tych względów Sąd na mocy wyżej wskazanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.